ఊసులాడే ఒక జాబిలటా!

నిషిగంధ

యదార్థ సంఘటనలకి నవలా రూపం - ఆసాంతం ఆకట్టుకునే సుమధుర స్నేహ బంధం

(క్రిందటి సంచిక తరువాయి)

డిసెంబర్ 15, 1987

హైదరాబాద్

డియర్ కార్తీకా,

ఎలా ఉన్నావు? ప్రస్తుతం ఇలా ఊరికే అడిగేసి సరిపెట్టదలచుకోలేదు.. నువ్వు 'తెల్లదూతలని' చూసొచ్చావని నాకు తెలిసేవరకు అస్సలూరుకోను.. తెలిసిందా!

'హర్ష' పేరు చాలా బావుంది.. వికాస్ సెలక్షన్ అని నువ్వంటుంటే నిన్ను చేసుకున్న అబ్బాయికి ఇంత మంచి టేస్టుందా అనిపించిన మాట నిజం! ఏంటీ, చలికాలంలో ఇల్లు ఉన్నట్టుండి ఇంత వేడెక్కిందేమిటా అనుకుంటున్నావా!? మరి తమరు ఉడుక్కుంటున్నారుగా.. అదీ కారణం!

అసలు నా కవితకి మంచిపేరు సజెస్ట్ చేసినందుకు నీకు కృతజ్ఞతలు చెప్పాల్సిందిపోయి ఎలా ఏడిపిస్తున్నానో చూడు! నీకు తెలుసా, ఒక్కోసారి కవితలకి పేరు పెట్టడానికి రాసినదానికన్నా ఎక్కువ టైమ్ తీసుకుంటాను నేను.. కవితకి సరిగ్గా అతికే పేరు తట్టడం భలే కష్టమైపోతుంది.. అసలు ఇక నించీ మనిద్దరి కొలాబరేషన్ లో కవితలు రిలీజ్ చేద్దాం.. మరి నువ్వే అన్నావుగా పుంఖాను పుంఖానులుగా రాసేయమని.. నేనలా రాసేసి నీకిస్తుంటాను.. వాటికి నామకరణం చేసే బాధ్యత నీదన్నమాట! సో, వికాస్ కి చెప్పు నా అసిస్టెంట్ పోస్ట్ రెడీ అయిపోయిందని.

అయినా నీలాంటి ఉత్సాహవంతులకి పనులు చెప్పడానికి నాలాంటివాళ్ళెప్పుడూ రెడీగా ఉంటారు కానీ నువ్వు మాత్రం హర్షతో గడిపే సమయాన్ని దేనికోసమూ త్యాగం చేయకు.. ఈ మొదటి రెండు, మూడు సంవత్సరాల జ్ఞాపకాలు జీవితానికి సరిపడా శక్తినిస్తాయి!

విదేశ జీవనం తాలూకా వాసనలు పల్చబడి ఇప్పుడిప్పుడే నా రొటీన్ ఒక గాడిలో పడుతోంది.. మళ్ళీ టైం ప్రకారం వెళ్ళి టైమ్ కి రావడం.. పిల్లలతో ఆటలు.. తోచినప్పుడు కొన్ని రాతలు! ఏమైనా ఈ పూనా, అమెరికా ట్రిప్స్ వల్ల తాత్కాలిక వియోగాలు కుటుంబ సభ్యుల మధ్య దగ్గరతనాన్ని ఎలా పెంచుతాయో అన్న విషయం మాత్రం బాగా అర్థం అయింది!

మాధురి గారి నిర్లిప్తత గురించి నువ్వు రాసింది చదువుతుంటే నీకొకటి చెప్పాలనిపిస్తుంది.. కేవలం ఒకటి రెండు సంఘటనల మూలంగా లేని పరిస్థితిని ఊహించుకోకు.. ఏమో, ఆ రోజు వాళ్ళిద్దరి మధ్యా ఏమన్నా చిన్న తగాదాలాంటిదేమన్నా అయిందేమో.. అందుకే ఆవిడ అలా కాస్త నిశ్శబ్దంగా ఉండి ఉంటారు.. అప్పుడప్పుడు భార్యాభర్తల మధ్య సంభవించే చిన్న చిన్న తగాదాలు తెచ్చే చికాకు నీకు చెప్పనవసరం లేదు.. అందుకే మాధురి గారి నోటి నుంచి వినకుండా తన జీవితాన్ని గురించి ఎక్కువ ఆలోచించి నీ మనసు పాడుచేసుకోకు.

అలానే నీకు ఇంకో సలహా.. ఇక నువ్వు మీ అమ్మమ్మ గారి గురించి ఎక్కువ ఆలోచించకు.. వాళ్ళు మిమ్మల్ని, మీ పెళ్ళినీ యాక్సెప్ట్ చేయడానికి ఇంకా రెడీగా లేరు.. అలా అని దాని గురించి ఆలోచించి మనసు పాడుచేసుకోవడం కన్నా నీకు లభించిన ఇతర అనుబంధాలను ఆస్వాదించు.. నిన్ను కన్నబిడ్డలా ఆదరిస్తూ మంచిచెడులన్నింటిలోనూ తోడుంటున్న భూషణం గారి దంపతులను చూస్తేనే అర్థమౌతుంది నువ్వెంత అదృష్టవంతురాలివో!

సరే మరి ఈసారి నీ రిప్లై లో నువ్వు డాక్టర్ దగ్గరికి వెళ్ళినట్లు గనక రాయకపోతే ఊరుకునేదిలేదు.. నువ్వు అబద్ధాలు రాయవని తెలుసు.. 'ఒట్టి కడుపునొప్పికి ఇంత హడావిడి ఎందుకంటావా?' ఆ మాటేదో తెల్లదూతల నోటితో వింటే అదో తృప్తి.. ఏమంటావు? అయినా మనందరికీ ఇదొక అలసత్వం.. నాన్న కూడా ఇంతే! ఫోన్ చేసినప్పుడు అమ్మ 'నాన్నకి వంట్లో బావుండడం లేదు వంశీ' అంటుంది.. డాక్టర్ ఏమన్నారు అంటే 'ఇంకా హాస్పిటల్ కి వెళ్ళలేదు.. రేపు, ఎల్లుండి చూసి అప్పుడు వెళ్తానంటున్నారు' అంటుంది!! వెంటనే డాక్టర్ దగ్గరికి వెళ్ళమని ఎన్నిసార్లు చెప్పినా ఇదే వరస.. కానీ నువ్వు తెలివైన మంచి అమ్మాయివి కదా.. అలా చేయవు.

వికాస్‌నీ, ఇంకా అందరినీ అడిగినట్లు చెప్పు. తొందరగా రిప్లై రాస్తావు కదా.
వంశీ

***   ***   ***   ***

జనవరి 31, 1988
వెంకటాపురం

ప్రియ మిత్రమా,

ఇక్కడ తెల్లగా తెల్లవారింది.. ఆ లేత ఎండ ఇంటి ముంగిట్లోను, కొబ్బరి చెట్ల మీదా, కిటికీల మీదా పడుతోంది.. వికాస్ నిచ్చెన ఎక్కి ఇంటికప్పు పైకి పాకిన ఆనపకాయలను కోసి జాగ్రత్తగా జారవిడుస్తుంటే కిందనించి నేను వాటిని నేను పట్టుకుంటున్నాను.. పక్కన వసారాలో హర్ష నాన్న మీద ఎక్కి గుర్రం ఆట ఆడుతున్నాడు.. అంతలో అమ్మ లోపలనించి కాఫీ గ్లాసుల ట్రేతో వచ్చి "ఇక ఆటలు చాలించండి.. వాడి స్నానానికి టైమయ్యింది" అంటోంది.

ఏంటీ? అయోమయంగా ఉందా? ఇందాకే ఈ అందమైన కల వచ్చింది.. కల అలానే కొనసాగిపోకూడదూ!? వెంట మెలకువనీ తెచ్చింది.. అదిగో అప్పటినించీ నిద్ర పట్టలేదు.. ఇదీ ఒకందుకు మంచిదే అనుకుని మీకు ఉత్తరం రాయడం మొదలుపెట్టాను.

బయట సన్నగా వర్షం పడుతోంది.. చినుకులు వాన మడుగులోకి పడుతున్న టప్ టప్ శబ్దం తప్ప ఇంకేమీ వినిపించడంలేదు.. ఈ ఇంట్లోకి వచ్చి కాస్త సర్దుకున్నాక వికాస్‌ని నేనడిగిన మొదటి కోరిక కిటికీ పక్కనే రాసుకునే టేబుల్ ఒకటి కావాలని! గుర్తుందా, ఇదివరకు అమ్మమ్మ వాళ్ళింట్లో నాగది కిటికీలోంచి చూస్తూ మంచం మీద కూర్చుని మీకు ఉత్తరాలు రాసేదాన్ని!

అలా మీ భృకుటి ముడిపడిపోతుందేమిటి చెప్మా! నేనేమీ మళ్ళీ అమ్మమ్మ వాళ్ళని తల్చుకుని బాధపడటం లేదు.. నిజంగా! మీరు చెప్పినట్లే మనల్ని అభిమానించేవాళ్ళు ఇంతమంది ఉండగా ఇంకా వాళ్ళ గురించే తలపోయడం, బాధపడటం అనవసరం! నిజంగా పిన్నీ బాబాయిలు మాపట్ల చూపే ఆదరణని కొలవడం నావల్ల కాదు!

ఆమధ్య షుగర్ ఫ్యాక్టరీ కార్మికుల సమ్మె జరిగింది.. వికాస్, ఆయన స్నేహబృందం ఆ వర్కర్స్ కి తగిన సలహాలు ఇస్తూ వాళ్ళతోనే ఎక్కువ సమయం గడిపారు.. అంతలో సమ్మె ఇంకా తీవ్రతరం చేయాలని నిరాహారదీక్షకి పూనుకున్నారు.. చిలికి చిలికి గాలివాన అయినట్లు యాజమాన్యం పోలీసులను రంగంలోకి దించారు.. ఫలితంగా అరెస్ట్‌లు, నిరాకరించినవారిపై లాఠీచార్జ్ లు.. ఉన్నట్టుండి పరిస్థితి గందరగోళమై కొంతమంది జైల్లోను, ఇంకొంతమంది బలమైన గాయాలతో హాస్పిటల్ లోనూ చేరారు! ఇవన్నీ మగవాళ్ళు వాళ్ళు చుసుకుంటారు కానీ ఇంటి దగ్గర ఆడవాళ్ళకీ, పిల్లలకీ ధైర్యం చెప్పడానికీ నేనూ, వికాస్ గ్రూప్ లోని వనజ వాళ్ళ ఇళ్ళ దగ్గర ఉండిపోవడానికి నిర్ణయించుకున్నాం.. జైలులో తమ భర్తల్ని ఎంత టార్చర్ చేస్తున్నారో అని కొందరు.. హాస్పిటల్ లో ఉన్నవాళ్ళ పరిస్థితి గురించి ఆందోళన చెందుతూ ఇంకొందరు.. ఎవరికీ రాత్రంతా కంటిమీద కునుకులేదు.. మీరు చదువుతున్నది నిజమే! ఆ రాత్రంతా అక్కడే ఉండిపోవాల్సివచ్చింది.. హర్ష ని పిన్నివాళ్ళే చూసుకున్నారు.. 'పర్లేదు, నాతోపాటు తీసుకెళ్తాను' అంటే బాబాయి ససేమిరా అన్నారు!

ఇంతటి అభిమానాన్ని కురిపించే ఈ దంపతుల అండ ఉండగా మనసు మారని అమ్మమ్మ వాళ్ళని గురించి బాధపడటం కూడదని నిర్ణయించుకున్నాను.. నా అసలు దిగులు వాళ్ళు మమ్మల్ని చూడటానికి రాలేదని, మాట్లాడడంలేదనీ కాదు! ఈ పెద్ద వయసులో వాళ్ళకి స్వంత అండ లేకుండా పోయిందే అని!

అన్నట్టు మాధురితో తర్వాత మాట్లాడాను.. రాజారావు ప్రవర్తన గురించి తనకే అయోమయంగా ఉందంటోంది.. అంతస్తుల తేడా తెచ్చిన మార్పు స్పష్టంగా తెలుస్తూనే ఉన్నా అతన్ని తప్పు పట్టే అవకాశం కనబడటం లేదంట! అందరితోనూ ఎంతో చక్కగా కలిసిపోయి మాట్లాడటం.. ముఖ్యంగా మాధురి వాళ్ళమ్మ, చెల్లితో చాలా కలివిడిగా ఉంటూ వాళ్ళకేమేం కావాలో అడిగడిగడిగి చూస్తుంటాడంట.. ఇంకా ఆశ్చర్యకరమైన విషయం ఏంటంటే మాధురికి కట్నంగా ఇవ్వాలనుకున్నది రిజిస్టర్ చేసేస్తానని మాధురి వాళ్ళ నాన్నగారు అంటే 'దానికి తొందరేముంది' అంటూ చేయనివ్వలేదంట!! కానీ ఇంకా పిల్లలు కలగలేదన్న విషయం మాత్రం పదే పదే గుర్తుచేస్తూ ఉంటాడంట. ఇద్దరూ ఒకసారి డాక్టర్ దగ్గరికెళ్తే మంచిదన్న సలహా ఇవ్వడం తప్ప అప్పటికి నేనేం సలహా ఇవ్వలేకపోయాను.

ఇప్పుడు డాక్టర్ ప్రస్తావన వచ్చింది కాబట్టి 'నీ సంగతేంటి?' అని ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తుంటారని తెల్సు! ప్రస్తుతానికి నాకూ ఏం తెలీదు.. అలా అని నొప్పి తగ్గిపోయిందని చెప్పను.. ఇంకా చాలా నొప్పిగా ఉంది.. కానీ 'ఇదిగో అమ్మాయ్, నీకు ఫలానా జబ్బు' అని ఇంకా ఏ డాక్టరూ చెప్పలేదండీ! మొదట ఈ ఊళ్ళో డాక్టర్ దగ్గరికే వెళ్తే అల్సర్ అని దానికి తగ్గ మందులు ఇచ్చారు.. వాటితో పెద్ద

ఉపయోగమేమీ కనబడలేదు.. పైగా ఇదివరకులా అప్పుడప్పుడూ కాకుండా ఇప్పుడు దాదాపు రోజూ వస్తోంది.. బాబాయి కేకలేస్తే మొన్ననే బందరు వెళ్ళి స్కానింగ్, బ్లడ్ టెస్ట్ లు వగైరాలన్నీ చేయించుకున్నాను.. ఈ వారంలో రిజల్ట్ వస్తుంది మరి.. అసలు వికాస్‌కి కంగారు ఎక్కువైపోయింది.. తనతో అన్నాను "ఇంత ఖర్చు పెట్టారు, టెస్ట్ లన్నీ చూసి ఆ డాక్టర్ మిమ్మల్ని పక్కకి పిలిచి 'మీ ఆవిడని కాస్త తిండి తగ్గించమనవోయ్' అని రహస్యంగా చెప్తారు చూడండి" అని.. చిన్నగా నవ్వేసి నా తల అటూ ఇటూ ఊపేసి వెళ్ళిపోయారు! కాబట్టి మీక్కూడా నా సమాధానం అదే! నా రిజల్ట్ లో డాక్టర్ తేల్చేది అదే!

అసలు నన్ను చూశారా ఒకదాని తర్వాత ఒకటి నా గాథలన్నీ చెప్తున్నాను కానీ అసలు విషయం మర్చిపోయాను.. హేపీ న్యూ ఇయర్ మిత్రమా.. మీకూ, రాధికగారికీ, పిల్లలకీ, అందరికీ.. రాధిక గారు పంపిన గ్రీటింగ్ కార్డ్ అందింది.. అందరికీ పేరు పేరునా విషెస్ చెప్పారు.. ఈసారికి నా బద్ధకాన్ని మీరిద్దరూ క్షమించేయాలి మరి! మీ పరిచయం అయ్యాక కాలం మాత్రం పరుగులు పెడుతోంది తెలుసా!

కొత్త సంవత్సరం అలా వస్తోంది ఇలా పాతబడిపోతోంది! ఈ సంవత్సరం చూపించబోయే విశేషాల్లో మీరు కూడా ఉంటే ఎంత బావుంటుందో! ఇంతకీ ఎప్పుడు దర్శనమీయబోతున్నారు నేస్తం!? మీ కవితల్లో కనబడే మార్దవం మీ గొంతులోనూ వినబడుతుందనే నా నమ్మకాన్ని నిరూపించడానికి నాతో ముఖాముఖీగా ఎప్పుడు మాట్లాడతారు? మీరు వస్తానన్న తర్వాత శ్రీరామనవమి రెండుసార్లు వచ్చెళ్ళింది కానీ తమరి జాడ మాత్రంలేదు! ఈ సంవత్సరమన్నా నీటిమీద మాటల్లా కాకుండా కాస్త పక్కా ప్లాన్ వేయండి కవిగారూ!

హర్ష పక్క మీద కదులుతున్నాడు.. లేచే టైమయింది.. ఇక ఇక్కడితో ఆపక తప్పదు.. ఈసారి మీ రిప్లై లో మనం ఎప్పుడు కలుసుకోబోతున్నదీ తప్పక రాయాలి మరి!
కార్తీక

*** *** *** ***

ఫిబ్రవరి 8, 1988
వెంకటాపురం

నమస్తే వంశీ గారు,

నేను వికాస్ ని. Hope you all are doing fine.

తలవని తలంపులా ఇతని ఉత్తరమేమిటా అనుకుంటున్నారా?

మా కార్తీకకి మీ అంతటి ఆప్తులైన స్నేహితులు లేరు.. మీ మధ్య ఏర్పడిన ఆత్మీయత కేవలం ఉత్తరాల వలనే అంటే నమ్మశక్యం కాదసలు! తనకి మీరంటే వల్లమాలిన గౌరవం, అభిమానం.. ఎప్పుడూ చెప్తుంది, 'నేను దిగులుగా ఉన్నప్పుడు, సమస్యల్లో ఉన్నప్పుడు కేవలం స్నేహితుడిగానే కాక ఒక గైడ్‌గా నాకు సహకరించిన మాస్టారు మా కవిగారు' అని! మరి మీ సహకారం ఇప్పుడు కొంచెం కావాలి మాస్టారూ.. ఈసారి మా ఇద్దరికీ!!

కార్తీక స్టొమక్ పెయిన్ గురించి మీకు చెప్పింది కదా. మొన్ననే టెస్ట్ రిజల్ట్స్ వచ్చాయి. అవి చూశాక, డాక్టర్ చెప్పింది విన్నాక నాకు ఏం చేయాలో పాలుపోని పరిస్థితిలో ఉన్నాను.. తెలిసినాయన ఒకరు ఇవాళ హైదరాబాదుకి వెళ్తుంటే ఆయనతో ఈ లెటర్, టెస్ట్ రిపోర్ట్ల కాపీలు మీకందజేయమని పంపుతున్నాను. హైదరాబాదులో ఎవరైనా మంచి రేడియాలజీ డాక్టర్కి ఇవి చూపించి వారి అభిప్రాయం, సలహాలు కూడా కనుక్కోగలరా? అదీ వీలైనంత త్వరలో.. కనీసం ఇద్దరి డయాగ్నిసిస్ తీసుకుంటే మంచిదని అనుకుంటున్నాను. వాళ్ళు ఈ టెస్ట్ రిజల్ట్ని ధృవీకరించకపోవచ్చు కూడా కదా!

ఇంకో విషయం ఏమిటంటే అక్కడి డాక్టర్ల అభిప్రాయం తెలిసేవరకూ ఈ రిజల్ట్ విషయం కార్తీకకి చెప్పదలచుకోలేదు.. భూషణం మామయ్య కూడా అదే సజెస్ట్ చేశారు.. ఇప్పటికి ఆయనకి ఒక్కరికే చెప్పాను.

ప్రస్తుతానికి విజయవాడలో మంచి డాక్టర్ ఉన్నారని, వెంటనే అక్కడ జాయిన్ చేయమని సజెస్ట్ చేశారు. నేను మీకు నాలుగు రోజులలో ఫోన్ చేస్తాను. ఈలోపు తనని విజయవాడ హాస్పిటల్లో చూపించి ట్రీట్మెంట్ స్టార్ట్ చేసేలా చూస్తాను.

I know I can depend on you.

I appreciate your help.

వికాస్

*** *** *** ***

ఫిబ్రవరి 14, 1988

హైదరాబాదు

డియర్ వికాస్,

Hope you are fine.

Sorry, ఇందాక మీరు కాల్ చేసినప్పుడు నేను ఇంట్లో లేను.. నేను పొద్దున్నే ఆఫీసుకి వెళ్ళిపోతాను.. మళ్ళీ మనం మాట్లాడడానికి ఎప్పుడు కుదురుతుందో అని ఎందుకైనా మంచిదని లెటర్ రాసేస్తున్నాను.. ఇప్పుడు నేను వచ్చింది డాక్టర్ దగ్గరనించే.. మీరు అడిగినట్లు ఒక్కరి దగ్గర కాకుండా ఇద్దరి దగ్గర రిపోర్ట్స్ చూపించాను. ఇద్దరూ ఒకటే విషయాన్ని కన్ఫర్మ్ చేశారు, ప్రైమరీ లివర్ కాన్సర్ అని! అంటే స్టొమక్లో వేరే పొరల నించి కాకుండా డైరెక్ట్గా లివర్లోనే మొదలైన కాన్సర్!!

వాళ్ళు సజెస్ట్ చేసింది ఏమిటంటే వెంటనే ట్రీట్మెంట్ అగ్రెసివ్ పేస్ లో మొదలవ్వాలని! ఎందుకంటే ఇది డిస్కవర్ చేసే సమయానికే `beyond the liver' స్ప్రెడ్ అయ్యే ఛాన్సెస్ ఎక్కువని చెప్పారు! అందుకే ఇక్కడి హాస్పిటల్ వివరాలు, ఫీజులు, మందుల సుమారు ఖర్చుల వివరాలన్నీ కూడా పంపుతున్నాను.. అంతేకాదు, ఈ డాక్టర్స్ కూడా అప్పుడే ఈ విషయాన్ని పేషెంట్ కి చెప్పకపోవడమే మంచిదన్న విషయాన్ని వ్యక్తపరిచారు..

వికాస్ మీ మనసులో ఏమూలో ఉన్న ఆశని తుడిచివేస్తున్నందుకు ఎంత బాధగా ఉందో చెప్పలేను.. మీరు లోనయ్యే ఆవేదనని ఊహించలేకపోతున్నాను.. నాకత్యంత ఆత్మీయురాలికి ఈవిధమైన కష్టం కలగడం ఎంత షాకింగ్‌గా ఉందో మీకు చెప్పలేను.. కానీ ఇప్పుడు చేయాల్సింది బాధని దిగమింగుకుని ఏం చేయాలి, ఎలా చేయాలన్న ప్లాన్ ని విశ్లేషించుకోవడం.. ఇప్పుడు నేనేం చెప్పినా ఏదో తాత్కాలిక ఓదార్పు మాటలుగా తోచి వైరాగ్యంగా అనిపించవచ్చు.. ఒక విషయం మాత్రం గుర్తుంచుకోండి, I'm there for you, for anything!

మరి మీ ప్లాన్ ఏమిటో, ఏవిధంగా ప్రొసీడ్ అవ్వాలనుకుంటున్నారో తెలియజేయండి. మీ రెస్పాన్స్ కోసం ఎదురుచూస్తుంటాను.
వంశీ

*** *** *** ***

ఫిబ్రవరి 24, 1988
హైదరాబాదు

ఓయ్ కార్తీకా,
అసలు మీ అమ్మాయిలు ఎంతటి అసాధ్యులో తెలుసా! ఇప్పుడే ఏదో పుస్తకంలో జోక్స్ చదువుతుంటే తెగ నవ్వొచ్చి వెంటనే నీతో పంచుకోవాలనిపించి ఉత్తరం మొదలుపెట్టాను.

ఒకసారి భార్యాభర్తలిద్దరు పోట్లాడుకుని ఒకరితో ఒకరు మాటలు మానేసారంట. ఆవిడ కాఫీ చేసి కప్పు అక్కడ పెడితే ఆయన తాగి సింక్ లో వదిలేయడం.. ఆయన ఏవేవో కూరగాయలు తెచ్చి వంటింట్లో పడేస్తే ఆవిడేమో తనకి తోచిన వంట చేసి టేబుల్ మీద పెట్టెళ్ళిపోవడం.. ఇలా గడిపేస్తున్నారు రోజులు.. అంతలో ఆయనకి అర్జెంట్ గా క్యాంప్ వెళ్ళాల్సి వచ్చింది.. సాయంత్రం ఇంటికొచ్చి బట్టలు సర్దుకుని, అన్నం తిని పడుకోబోతుండగా అలారం పాడైపోయిన సంగతి గుర్తొచ్చింది.. మరుసటిరోజు తెల్లవారుఝామునే ఐదు గంటలకి ట్రైన్.. పొద్దున్నే లేపమని భార్యకి చెబ్దామని అనుకుంటుండగానే తమిద్దరి మధ్యా మాటల్లేవన్న సంగతి గుర్తొచ్చింది! అందుకే ఓ పేపర్ మీద "దయచేసి పొద్దున్న మూడింటికి లేపు" అని రాసి వాళ్ళావిడ దిండు మీద పెట్టి, ఎందుకైనా మంచిదని వాచీ చేతికే పెట్టుకుని పడుకుండిపోయాడు.. పొద్దున్న సడెన్ గా మెలకువ వచ్చి వాచీ చూసుకుంటే 7:30 చూపిస్తోంది.. అంత రిక్వెస్టింగ్ గా రాసినా తనని ఎందుకు లేపలేదో భార్యని అడుగుదామని కోపంతో పక్క మిద నించి లేవబోతుండగా అతని దిండు పక్కనే ఓ పేపర్ కనిపించిది.. అందులో "ఏమండీ మూడైపోయింది.. ఇక లేవండి ప్లీజ్" అని రాసుంది!!
అదమ్మాయ్ మీ ఆడవాళ్ళ తెలివి!

ఎలా ఉన్నావు అని అడిగే సాహసం చేయను కానీ నాదో చిన్న రిక్వెస్ట్.. వేరేవారి కష్టాలు, సమస్యలు విన్నప్పుడు వాళ్ళకి సహాయం చేయాలని ఎంతగా తపించిపోయేదానివో అంతే తపన నీకు నువ్వు సహాయం చేసుకోవడంలో కూడా చూపించు. నిన్న వికాస్ మాట్లాడినప్పుడు చెప్తున్నాడు ట్రీట్‌మెంట్ గురించి ఏం చెప్పినా నిరాసక్తత చూపిస్తున్నావని!

అయినా డాక్టర్లు చెప్పారుగా ఇదేమీ అంత ప్రమాదం కాదు, కేవలం సీరియస్ టైప్ అల్సర్ అని! చేయాల్సిందల్లా టైంకి మందులు వేసుకుంటూ, డాక్టర్లు చెప్పిన జాగ్రత్తలు తు.చ పాటించడం! నేను నీ మానసిక పరిస్థితిని అర్ధం చేసుకున్నాను అని చెప్పలేను కానీ

ఒక్కసారి వికాస్ స్థానంలో ఉండి అతను పడుతున్న బాధని, నీకు నయం అయ్యేలా చూడాలన్న ఆత్రుతనీ గమనించు.. ఇకనించీ చికిత్స ఎంత ఫాస్ట్ పేస్ లో జరిగితే అంత మంచిది.

కార్తీకా, ఏమీలేని దానికి అదేపనిగా ఆలోచిస్తూ కృంగిపోయే అవకాశం మనసుకివ్వకు.. హర్ష ఆలనాపాలనా, పుస్తకాలు, కొత్త కొత్త వంటలు, దైవచింతన, ఇలా ఏదో ఒక వ్యాపకం కల్పించుకో. అసలు నేను నీకిచ్చిన బిరుదు గుర్తుందా, 'అతి మంచమ్మాయి'! మరి అలానే బిహేవ్ చేస్తూ చకచకా డాక్టర్ ఇచ్చిన మందులన్నీ వేసేసుకున్నావనుకో, ఎంచక్కా కడుపునొప్పి తగ్గిపోయి హర్షతో బోల్డంతసేపు ఆడుకోవచ్చు.. మళ్ళీ స్కూలు, శరణాలయం, సంఘసేవ అంటూ గిరగిరా తిరిగేయొచ్చు.. ఏమంటావ్? మాట వింటావు కదా!

అంతే కాదు, వికాస్‌కి ఇక్కడి మంచి మంచి డాక్టర్ల వివరాలన్నీ ఇచ్చాను.. మా ఇంట్లోనే ఉంటూ ట్రీట్‌మెంట్ తీసుకోవచ్చు.. పనిలో పనిగా మనం గంటల తరబడి కబుర్లు చెప్పుకోవచ్చు.. మరి ఎటువంటి జాప్యం చేయకుండా వెంటనే వచ్చేయండి.. మళ్ళీ హర్షని అక్కడా ఇక్కడా వదిలి రాకండి.

మీరు ఎప్పుడు వచ్చేదీ వెంటనే డిసైడ్ చేసి నాకు ఫోన్ చేయమని వికాస్ కి చెప్పాను.. నీకోసం బోల్డన్ని పుస్తకాలు ఎదురుచూస్తున్నాయి.. అలాగే ఇంతకుముందు నే చెప్పిన అసిస్టెంట్ పోస్ట్ లో కూడా జాయిన్ అవ్వొచ్చు.. ఏమంటావ్?

మీ ఫోన్ కోసం ఎదురుచూస్తుంటాము.
బి బ్రేవ్!!
వంశీ

*** *** *** ***

మార్చ్ 29, 1988
వెంకటాపురం

నా నేస్తానికి,

అక్కడ మీరందరూ క్షేమమే కదా!? ఇక్కడ అంతా క్షేమమే!
ఇవాళ వంటేం చేయాలో, హర్షని చూసుకోవడానికి ఇంకా మాణిక్యం రాలేదేంటి, స్కూల్‌కి టైమయిపోతోంది, మొన్న యాక్సిడెంట్ అయిన రేణుక ఎలా ఉందో? లాంటి చింతలేమీ లేకుండా ఇప్పుడే ఫ్రెష్‌గా బెడ్ షీట్స్ మార్చిన మంచం మీద జేరగిలబడి మీకుత్తరం రాస్తున్నాను.. చుట్టూ వారం తరబడి ఆపకుండా తిన్నా తరగని రకరకాల పళ్ళు.. కొత్త అట్టలతో మెరుస్తున్న మడత నలగని పుస్తకాలు.. ఇంతకన్నా క్షేమం ఏముంటుంది చెప్పండి!!

ఈవిడగారికి ఏమిటింత లగ్జరీ అనేసుకుంటున్నారు కదా! మరి ఈ అల్సర్ కడుపునొప్పికి వికాస్ చేస్తున్న హడావిడి అంతా ఇంతా కాదు.. దానికి బాబాయి ఫుల్ సపోర్ట్! ఇద్దరూ కలిసి నాతో బలవంతంగా నెలరోజులు స్కూల్ కి సెలవు పెట్టించేసారు!

మీ "జీవితం" కవిత గుర్తుందా?

"శీతల పవనం, సంధ్యారాగం
వాన వెలసిన సమయం, ఆకాశంలో ఇంద్రచాపం
కలలు కనే జీవితం..

నీలాకాశం, పండువెన్నెల
అర్ధరాత్రి, అందమైన కల
కోరుకునే జీవితం..

ఆలోచన, ఆందోళన
అలజడి, కలవరం
భయపెట్టే జీవితం..

సమస్యలు, సందేహాలు
సుడిగుండాలు, నడిసంద్రాలు
ఎదురయ్యే జీవితం!!"

మనం కలలుగని, కావాలని కోరుకునే జీవితానికీ, మనకి లభించే జీవితానికీ ఒక్కోసారి ఎంత తేడా ఉంటుందో కదా! వికాస్‌తో పెళ్ళైన కొత్తల్లో అచ్చు ఇలానే అనుకునేదాన్ని.. మళ్ళీ చాన్నాళ్ళ తర్వాత ఇప్పుడనుకుంటున్నా.. కాకపోతే అప్పుడు నమ్మలేని సంతోషం.. ఇప్పుడు తెలియని ఆందోళన!

నాగురించి కాదు.. వికాస్, హర్షల గురించి.. అంటే సినిమాల్లో చూపించే త్యాగశీలిలా ఆలోచిస్తున్నానని కాదు.. వంట్లో అంతా బావున్నప్పుడేమో వాళ్ళిద్దరితో గడిపే సమయం చాలా తక్కువుండేది.. ఇప్పుడు సెలవు పెట్టాక బోల్డంత ఫ్రీ టైం, వాళ్ళిద్దరి అన్ని పనులూ నేనే చూసుకుంటూ, హర్షతో ఆడుతూ పాడుతూ గడపాలని ఎంతనుకున్నానో.. కానీ ఈ మందుల వల్ల శరీరమే కాదు మనసు కూడా ఎంత నిస్సత్తువుగా అయిపోతుందో అసలు!

ఇప్పుడు హర్ష బుడిబుడి నడకలు మొదలుపెట్టాడు.. ఈ గదిలోంచి, ఆ గదిలోంచి వాడిని పిలుస్తుంటే, వాడు వచ్చీరాని పరుగుతో నన్ను కనుక్కుని, చీర కుచ్చిళ్ళలో మొహం దాచేసుకుని కిలకిలా నవ్వుతుంటే, నేనూ వాడిని ఎత్తేసుకుని ముద్దులు కురిపిస్తూ, వాడి నవ్వులో జతకలిపినప్పుడు.. అప్పుడు.. సరిగ్గా ఆ ఆహ్లాద సమయంలో పిలవని పేరంటంలా వస్తుంది నొప్పి! వెంటనే మందు వేసుకుని కదలకుండా పడుకుంటే తప్ప ఉపశమించని నొప్పి!!

ఒక్కోసారి ఎందుకో చెప్పలేనంత భయం.. ఎంత అంటే, విశాల మైదానంలో విహరిస్తున్నదాన్ని ఉన్నట్టుండి నేలబారున ఉన్న లోతైన ఇరుకుబావిలో పడిపోయినంత భయం.. చుట్టూ ఏమీకనిపించని చీకటి, కదలడానికి వీలులేని ఇరుకుదనంలో ఉన్నప్పటి భయం!

అందరూ 'ఇప్పుడేమైందనీ? మేము లేమూ' అని ధైర్యం చెప్తున్నారు.. పగలంతా బానే ఉంటుంది
కానీ రాత్రి నిశ్శబ్దంలో ఆ చీకటి, ఇరుకుదనం ఆవహించి నిస్సహాయంగా అనిపించేది.. తల వెంట్రుకల నించీ కాలి గోళ్ళ వరకూ ఆవరించిన భయంతో వరుసగా ఒక వారంపాటు రోజూ రాత్రిపూట ఏడ్చేదాన్ని.. ఆ తర్వాత ఒకలాంటి వైరాగ్యం వచ్చేసింది.. ముఖ్యంగా హర్షతో సంతోషంగా గడపాలనే కోరిక హెచ్చింది.

కానీ వికాస్‌ని చూస్తుంటేనే దిగులు పెరిగిపోతుంది.. ఎవరైనా చూస్తే జబ్బు పడింది తననుకుంటారు! అంతలా పాడైపోయారు.. ఏదో చేసేసి నా ఈ నొప్పిని మాయం చేసేయాలని ఎంతో తాపత్రయపడుతున్నారు! 'ఎందుకిన్ని ఖరీదైన మందులు, డబ్బు ఖర్చు' అంటాను నేను.. 'లేదు, ఇలా అయితే చాలా తొందరగా, పూర్తిగా నయమైపోతుందని' తను!!

ప్రస్తుతం వారానికి రెండుసార్లు విజయవాడ వెళ్ళి చెకప్ చేయించుకు వస్తున్నాను.. మీతో చెప్పారుగా, ముందు ఇక్కడ మందులు వాడి ఆ ప్రోగ్రెస్‌ని బట్టి హైదరాబాదులో చూపించవచ్చని ఇక్కడి డాక్టర్లు సలహా ఇచ్చారంట.. లేకపోతే అప్పుడే వచ్చేసి అక్కడ హాస్పిటల్లో చేర్పించేసేవాళ్ళు!! నెలజీతాల మా ఆర్థిక పరిస్థితి గురించి మీకు ప్రత్యేకంగా వివరించక్కర్లేదు.. ఆయన స్నేహితులు అడిగిన వెంటనే సహాయం చెస్తున్నారు కాబట్టి అడగకుండానే అప్పు పుడుతోంది.. కానీ ఇలా ఎన్నోరోజులు జరగదు కదా! ఇదే ఆర్గ్యుమెంట్ తనతో చేస్తే ట్రీట్ మెంట్ పట్ల నిరాసక్తతని చూపిస్తున్నానని మీకు చెప్పారు..

అసలిప్పుడు ఏం చేశారో తెలుసా!! మొన్నెవరో జైపూర్ లో ఒక ఆయుర్వేద డాక్టర్ ఉన్నాడని, ఆయన మూలికలతో ఇలాంటి కడుపునొప్పి పేషెంట్స్‌ని ఎంతోమందిని నయం చేశాడని చెప్పారంట.. హుటాహుటిన నన్ను ఇక్కడి వాళ్ళకి అప్పగించేసి, వద్దని ఎంత చెప్పినా వినకుండా నాలుగు రోజుల్లో వస్తానని వెళ్ళారు! అయినా వంశీ గారూ, జైపూర్ కాళ్ళ గురించి విన్నాం కానీ ఈ జైపూర్ మూలికల గురించి విన్నామా ఎప్పుడైనా!? మళ్ళీ తిరిగి నామీద మీకు కంప్లైంట్స్ చేస్తారు చూడండి అసలు!!

ప్రస్తుతం తను వచ్చేవరకూ నా దగ్గర మాధురి ఉంటోంది.. కాలు కదల్చనీయడం లేదు తెలుసా! మళ్ళీ దానిలో ఒకరకమైన మార్పు చూస్తున్నాను.. హుందాతనం.. స్పష్టంగా కనబడుతున్న గాంభీర్యం!! ఇప్పుడు తన మాటల్లో పెరిగిన విజ్ఞత.. ఇదివరకు నేను మా తాతయ్యకు సాయం చేసినట్లు ఇప్పుడు వాళ్ళ అకౌంట్ వ్యవహారాలన్నీ తనే చూస్తోందంట! మొన్న వాళ్ళ గుమాస్తా వచ్చి రెండు పుస్తకాలు ఇచ్చి వెళ్తే ఆ రాత్రంతా కూర్చుని ఆ లెక్కలన్నీ సరి చూసింది.. మరి దీనికి మీ నాన్నా, రాజారావూ ఒప్పుకున్నారా అంటే చిత్రంగా నవ్వేసి "ఇదేనే మన అమ్మాయిలతో తంటా! మన హక్కుల్ని మనం వాడుకోవడానికి కూడా తెగ భయపడతాం." అంది!! ఏది ఏమైనా ఈ మాధురి నాకు తెగ నచ్చేస్తోంది!!

ఇంకో విషయం, మందలిస్తూ ధైర్యం చెప్పిన మీ ఉత్తరం ఎంతో నచ్చింది! నిజం చెప్పాలంటే అది చదివిన ప్రతిసారీ నాలో నైరాశ్యం పాలు తగ్గిపోతోంది! మీరందించే మనోధైర్యం ధన్యవాదాలకందనిది.. ఇక ఆ జోక్ గుర్తొచ్చినప్పుడల్లా ఎంత నవ్వొస్తుందో! మాధురికి

చదివి వినిపించినప్పుడైతే పడీపడీ నవ్వింది.. నాకూ అలానే నవ్వాలనుంది.. కానీ ఈ నొప్పొకటి అడ్డుపడుతోంది.. చాలా బాధగా ఉంటొంది.. ష్ ష్.. ఇంత తీవ్రంగా వస్తోందని
ఎవరికీ చెప్పకండి.

కాలేజ్‌లో ఉన్నప్పుడనుకుంటా ఒకసారి చేతివేళ్ళు తలుపుసందులో పడి విపరీతమైన నొప్పి కలిగింది.. ఈ బాధని ఆ తర్వాతెప్పుడో చీకట్లో గబగబా నడుస్తున్నప్పుడు, రాయి కొట్టుకుని కాలిగోరు పైకి లేచిపోయినప్పుడు కలిగిన నొప్పి అధిగమించింది.. హర్ష పుట్టేప్పుడు లేబర్ రూంలో పెయిన్స్ వస్తున్నప్పుడు దీనిముందు ఆ రెండింటి బాధ ఏమూలకి అనిపించింది.. కానీ ఇప్పుడు ఈ కడుపు నొప్పి వాటన్నిటినీ అధిగమించేసింది.. దీని తీవ్రతని చెప్పి ఇంకా అందరినీ బెంబేలు పెట్టడం నాకిష్టం లేదు.

రాధిక గారి చదువు ఎలా సాగుతోంది? ఇప్పుడు గౌతం కూడా స్కూల్ కి వెళ్తున్నాడు కదా ఇంకొంచెం ఫ్రీ టైమ్ దొరుకుతుందేమో.. స్టడీ మెటీరియల్ ఏమన్నా కావాలంటే అడగమని చెప్పండి.

సరే నేస్తం, ఈసారికి ముగించేముందు నాదో చిన్న రిక్వెస్ట్.. మీ దగ్గరున్న వాటిలోంచి కొన్ని మంచి పుస్తకాలు పంపగలరా? మీరు ప్రస్తుతం చదవనివే సుమా!! అసలప్పుడోసారి మీరన్నట్లు మీరు మాఇంటి పక్కనే ఉంటే అలా ఒక్క గెంతులో వచ్చి కావాల్సిన పుస్తకాలు పట్టుకుపోయేదాన్ని.. అయినా మీరెంత తెలివైనవారో చూడండి, అసిస్టెంట్ పోస్ట్, హాస్పిటల్స్ అంటూ అక్కడికి రమ్మని మమ్మల్ని ఆహ్వానిస్తున్నారే కానీ మీరు మాఊరొచ్చే మాటే రావడంలేదసలు! ఎలా మభ్య పెట్టేస్తున్నారో!

ఇప్పుడు నా టానిక్ లు మీ ఉత్తరాలే కాబట్టి వెంటవెంటనే జాబులు రాస్తుండాలి మరి! చూద్దాం లెటర్స్ అయినా బాకీ పెట్టకుండా, నెలల తరబడి వేచి ఉండేలా చేయకుండా రాస్తారేమో!
కార్తీక

*****   ***   ***   *****

ఏప్రిల్ 15, 1988

హైదరాబాదు

ప్రియమైన కార్తీకకి,
'ఎలా ఉన్నావ్? అంతా క్షేమమేనా??' లాంటి యధావిధి ప్రశ్నలన్నీ దాటేసి అంతకుముందెప్పుడో అడుగుదామన్న ప్రశ్నని అడిగేస్తున్నా.. అసలు నువ్వు మంచం మీద కూర్చుని ఉత్తరమెలా రాయగలవు!? 'అదేమన్నా బ్రహ్మవిద్యా!' అన్నట్టు ఫేస్ పెట్టకు.. పోయినసారి నీ ఉత్తరం చదివాక అసలు అందులో ఉన్న సౌలభ్యం ఏమిటా అని నేనూ ట్రై చేశా.. ఊహూ! నా వల్ల కాలేదు.. ఒక పేరా అయ్యేసరికి కాళ్ళు లాగడం.. నడుము పట్టేసినట్లు అయిపోవడం!! మరి నువ్వేమో పేజీలకి పేజీలు అలా కూర్చునే రాసేస్తున్నావ్.. అందుకే ఆ కూర్చోవడంలో ఏమన్నా సీక్రెట్ ఉందేమో తెలుసుకోవలనుకుంటున్నాను.. రాధికని అడిగితే అది కేవలం ఆడవాళ్ళకి మాత్రమే సాధ్యం అంటోంది.. అసలు నువ్వు ఇక్కడికి వచ్చేసి ఉంటే ఇలాంటి కిటుకులన్నీ దగ్గరుండి నేర్పేదానివి కదా.

వికాస్ ఫోన్ చేసి ప్రస్తుతానికి విజయవాడలోని డాక్టర్లని కన్సల్ట్ చేయడానికి డిసైడ్ చేసుకున్నట్టు చెప్పగానే ఎంతో నిరాశగా అనిపించింది..

అంతలోనే "అసలు మీ ఫ్రెండ్ ఏం చెప్పమందో తెలుసా 'మీరు అమెరికా వెళ్ళినప్పుడు రాధిక గారిని, పిల్లల్ని మాఊరికి పంపలేదుగా అందుకే మేమూ రాము" అని తను చెప్పగానే నీ స్పోర్టివ్‌నెస్ కి ముచ్చటేసి నవ్వేసుకున్నాను.

అసలు వికాస్ మూలికల కోసం జైపూర్ వెళ్ళాడని చదవగానే మనసంతా అతని పట్ల ఆర్థ్రతతో నిండిపోయింది.. విపత్కర పరిస్థితులు ఎదురైనప్పుడు సానుభూతి కోసం చూస్తూ కాలం గడపకుండా తోచినన్ని పరిష్కారమార్గాలు వెతకడం వికాస్ లాంటి తెలివైనవాళ్ళు చేసే పని! I have an increased respect for him!

ఇంతకీ వాటి ప్రభావం ఎలా ఉంది? మన టాబ్లెట్ల లాగా వాటికి ఒకటీ రెండూ అని లెక్క ఉండదు.. రోజుకి కాస్తో కూస్తో వాడాలి.. బావున్నాయని గబగబా తినేసి మళ్ళీ ఆ మనిషిని జైపూర్ ఎడారుల్లోకి పరిగెత్తించకు.

మేము మొన్న శిరిడీకి వెళ్ళి వచ్చాము.. చాలా షార్ట్ ట్రిప్.. నీకు తగ్గగానే మీ ఇద్దరితో మళ్ళీ వస్తామని రాధిక అప్పుడే మొక్కేసుకుంది.. నువ్వు అడిగినట్లే కొన్ని పుస్తకాలు, ఇంకా రాధిక నీకోసం తెచ్చిన కుంకుమ, విబూది లాంటివన్నీ పంపిస్తున్నాను. అలానే వీలైనంత త్వరలో మీ ఊరొస్తానన్న మాట కూడా పంపుతున్నాను.. ప్రామిస్!

నీ ప్రోగ్రెస్ ఎలా ఉందో వెంటనే తెలియజేస్తావు కదా!
వంశీ

*** *** *** ***

మే 20, 1988

వెంకటాపురం

హలో వంశీ గారు,

ఎలా ఉన్నారు?

ముందుగా మీరందిస్తున్న మోరల్ సపోర్ట్ కి ధన్యవాదాలు.

నాకు అది కావాలి, ఇది కావాలీ అని ప్రత్యేకంగా దేవుడికి మొక్కుకున్న సందర్భం లేదు. లేనిదాని గురించెప్పుడూ ఆలోచించకుండా అవసరంలో ఉన్నవాళ్ళకి నాకు వీలైనంత సాయం చేయడమే నాకు తెల్సిన పూజైనా, పునస్కారమైనా. కానీ ఈరోజు కార్తీక బాధని చూస్తూ నిస్సహాయంగా నిల్చోవడం తప్ప ఏం చేయలేని స్థితిలో ఉన్నాను.

ఇప్పుడు వాడుతున్న మందులకి ఏమాత్రం ప్రోగ్రెస్ కనిపించడంలేదు. కాన్సర్ సెల్స్ ఇంకా స్ప్రెడ్ అవకముందే ఎడ్వాన్స్‌డ్ ట్రీట్ మెంట్ ఇప్పిస్తే మంచిదని ఇక్కడి డాక్టర్లు తొందర పెడుతున్నారు. భూషణం మామయ్య వాళ్ళ తమ్ముడు చెప్పారు వైజాగ్‌లో మంచి డాక్టర్ ఉన్నారని, తనకి చాలా దగ్గర స్నేహితుడని, కార్తీకని వెంటనే తీసుకురమ్మని. ఎకామడేషన్ ఏర్పాట్ల గురించి ఏమాత్రం టెన్షన్ పడొద్దని కూడా చెప్పారు. మామయ్య కూడా ఏమాత్రం ఆలస్యం చేయకుండా బయల్దేరమని చెప్పడంతో రేపొద్దున్నే కార్తీకని వైజాగ్

తీసుకువెళ్తున్నాను. మా దూరపు చుట్టమయ్యే ఒకావిడ అక్కడ మాతో ఉండడానికి ఒప్పుకుంది. ఆవిడని, హర్షని తీసుకుని మామయ్య రెండురోజులలో వస్తానని చెప్పారు.

కానీ ఎన్ని చెప్పి మభ్యపెట్టినా ఇంక కార్తీక నమ్మడంలేదండీ. తనకి వస్తున్న కడుపునొప్పి మామూలుది కాదని నాతో వాదిస్తోంది. హాస్పిటల్‌లో ఎప్పుడూ నేను తన వెన్నంటే ఉండడం వలన, అక్కడ వాళ్ళకి ముందే చెప్పి ఉంచడం వలన ఎవరూ బయటపడలేదు. దయచేసి మీరు ఎప్పట్లాగే తనకి ఫ్రీక్వెంట్ గా ఉత్తరాలు రాస్తూ తన ధైర్యం సడలిపోకుండా చూస్తారు కదూ.

వైజాగ్ వెళ్ళి హాస్పిటల్‌లో చేర్చగానే అక్కడి కాంటాక్ట్ వివరాలతో మళ్ళీ మీకు లెటర్ రాస్తాను.
అంతవరకూ సెలవు.
వికాస్

*** *** *** ***

(తరువాతి భాగం వచ్చే సంచికలో..)